

3 December

Remco: Vandaag vroeg op, het lijkt wel of we gaan werken. De wekker gaat om 5.45uur, dat zijn toch geen tijden als je met vakantie bent. De wind heeft mij weer lekker wakker gehouden en de burens hebben volgens mij allemaal maat 50 want zachtjes lopen zit er niet bij. Nu zijn alle huisjes wel van hout, dus zo gehorig als de pest. Eindelijk in slaap en ja hoor de wekker, douchen, ontbijten, eten klaar maken en naar werk...hihi. O nee, we gaan vandaag naar de Glacier, daar waar ik uren naar kan kijken. Zeker als er brokken ijs naar beneden vallen met het harde gedonder van het breken, geweldig is dit. Als echte toeristen, worden wij als laatste in een busje gepropt. Gelukkig zijn er nog 2 plaatsjes vrij voor deze vriendelijke Hollanders. Allereerst wensen wij u allen een goede morgen en hopen dat jullie er vandaag zin in hebben, zei ik op mijn beste Spaans, of wel..... OLA! Wij stapten verlegen naar onze plaatsen en na 20 minuten waren we al op de plaats van bestemming. Jaja als echte toeristen stonden we in een rij van wel meer dan 150 mensen. Uitgeteld 10 Fransen, 15 engelsen, 20 Amerikanen , een handje vol Hollanders en een aantal Argentijnen. Nadat ik iedereen had geteld, mochten we naar binnen. Er lagen 3 Catamarans klaar om in te stappen. Deze boten zijn echt groot, dus deze 150 mensen kunnen er makkelijk in, later bleek dat er genoeg plek is voor iedereen. Ook voor Ilja die na al onze gesprekken weer vooraan stond (dat is onze nieuwe techniek om vooraan te staan). Het was een winderige dag en een beetje koud, maar wij waren voorbereid. Met onze thermo-ondergoed en pas gekochte hippie mutsjes kon ons de kou gestolen worden. Onze techniek heeft gewerkt, we zitten vlakbij de deur en voor het raam. Iedereen zit binnen en als er een Glacier komt rent iedereen naar buiten, maar hoho eerst langs Ilja he!! De rotsen van de glaciers drijven langs de boot, de eerste glacier is in zicht. Weer de wow factor, schitterend, de glacier was hier en daar afgebrokkeld dus die dreven weer langs de boot. Mooie plaatjes om te schieten. In de boot zaten een aantal hollanders waar we weer gezellig mee hebben zitten praten. Het varen ging naar 3 grote glaciers, tussen die tijd hadden we tijd om gezellig te kletsen met iedereen. Bij iedere glacier moesten we naar buiten, die koude wind tegemoet, het was echt koud! (Niet zo koud als in Holland - 6) Na een dag varen is het wel weer genoeg geweest al dat natuur geweld. We laten ons afzetten in het centrum en lopen naar de supermarkt. Een lekkere Hollandse pot gaat er wel weer in. Na deze dure excursie moet je weer zelf koken om wat centjes over te houden. Dus een lekker stukje vlees, bloemkool, aardapelen, met een lekker kaassausje en een komkommer (die ik vergeet klaar te maken) toe een lekker toetje. Onze hond komt weer even langs om te pijlen of er nog wat te kanen valt. En ja hoor, we hebben een lekker groot stuk vlees gekocht dus Wodan kan er ook weer lekker van meegenieten.

4 December

Remco: Hehe er gaat weer wat gebeuren vandaag, we reizen van El Calefate naar El Chalten. Het is een bus rit van 3 uur en we vertrekken om 8.00uur vanaf het station. Stipt 8uur was iedereen er, gepakt en uitgezakt in de stoelen. Onderweg moesten we even stoppen van de chauffeur. Het uitzicht nhwas zo mooi op de Torro (de hoogte berg van zuid Amerika) dat er foto's geschoten moesten worden. Daarvoor kregen we 1 minuut, instappen kliekje maken en wegwezen. Het weer was echt prachtig, deze berg was zo mooi te zien, dat dit maar een paar

keer per jaar te zien was (hoorden wij later). Bij aankomst in El Chalten kregen we een goed stukje informatie over het park en een kaart met de wandelroutes. Dat was goed voorbereid en een heel goed advies, normaal moet je zelf achter deze kaart en om deze te krijgen moet je soms wel ver lopen. Aankomend in ons hostel, tassen in de kamer en wandelen maar. Wij hebben gekozen voor een kamer (share) die je met andere kan delen, lekker goedkoop! Er stonden 3 stappelbedden naast elkaar en we zagen dat er nog 2 de kamer deelden, later bleek dat we met zijn 5en op 1 kamer moesten slapen. Oke, wij dus wandelen naar Torre lagoon, 3 uur heen en 3 uur terug, bergje op en bergje af. Deze wandeling was ook echt 3 uur heen. Onderweg genoten we van de uitzichten en het weer. De Torre (berg) zagen we steeds dichterbij komen, ik iedere keer tegen Ilja moet je daar geen foto van maken? Hij werd steeds mooier en mooier, groter en groter. Deze wandeling was pittig, wij als niet echte wandelaars (niet echt, gewoon geen wandelaars) hadden het ondeweg zwaar en moesten regelmatig stoppen. Gelukkig waren we niet de enigen die daar last van hadden, want iedereen moest stoppen en zeker als je de berg op moest. Voor natuurliefhebbers is dit echt een schitterde wandeling, na iedere bocht heb je weer een andere natuur beeld. De bomen zijn groen of heel door en dood, van de dode bomen vallen nog wel eens takken, deze takken liggen kris kras op de grond. Als je een horror film wil maken is de plek om een eng begin te maken. Goed, na 3 uur wandelen, zere knieën, kuit, boven benen en water tekort hebben we de top bereikt. Niet de top van de berg want deze is 4000 meter hoog, maar de top van deze wandeling. Het 1e uitzicht is een meer tussen de bergen met het uitzicht op de Torre alle toppen van deze bergen zijn besneeuwd. Onderaan de Torre is een Glacier, waarvan de gevallen rotsen in het meer vallen. Wat een hoogte punt, natuurlijk dankzij het weer, normaal zie je de toppen van de berg nooit helemaal, meestal zweven er wolken omheen. Pff, we hebben het gered, we hadden nog bezoek van een Condor, die duidelijk trek had in ons broodje. Hij zweefde om ons heen, en keek de broodjes uit onze handen. We hebben een nieuwe Wodan maar dan een Vogel. Onze picnic was zeer geslaagd door het uitzicht en deze hongerige Condor.

Uiteraard heeft Wodan een stukje brood gekregen, wij hebben net zo smakkelijk zitten kijken als hij smakelijk heeft zitten eten. Na een half uurtje picnicken in de harde wind, zijn we met de terug reis begonnen. Het lachen stond ons nader dan het huilen, of was het nou andersom. Nou ja, huilen doen wij niet maar onze lichamen waren naar de klote, om het maar even netjes in het Hollands te zeggen. Als je nog 3 uur moet lopen is het net of er geen einde aan komt. De bordjes geven netjes aan, nog, 2,5uur.....klonk dat komt hard aan. Nog 1,5uur....klonk dat komt nog harder aan, zeker na al 6uur uur onderweg te zijn. We blijven positief en wandelen stug verder, je moet wel! Het laatste uur hebben we de laatste slokken water weggewerkt. Als je nou zo'n lange wandeling gaat maken, neem dan genoeg water mee, werd ons verteld op het informatie uurtje. Wij knikkend naar iedereen, ja logisch toch? Wat is dat? Wat zien we daar? Het hele dorp (300 vaste inwoners) wezen onze kant op. Het is een vliegtuig.....het is een vogel.....het is Superman. Met Ilja in mijn armen rende ik de heuvel af. Of toch niet hihi nee hoor, wij kwamen aan als 2 bleitjes. We waren het zat en onze voeten helemaal. We hebben het gered en hoe! Na een uur rust, liepen we als 2 jonge hoentje door het hotel. Wel een beetje kreunend en strompelend, maar we liepen. Koken zelf, nee niet deze keer, we gaan lekker uit eten. Gelukkig is het dorp niet groot en gelukkig zit er op de hoek een restaurant die er wel goed uitzag. Pizza eten zoveel je wil, voor maar 35 pesos per persoon (7 euro). We hebben hier onze dag in geuren en kleuren beleefd en genoten van een flinke pot bier want ons vocht gehalte was zeer laag. In onze kamer waren onze mede kamer genoten er en het stonk naar zweet voeten. Die niet van mij waren! (ik zal Ilja maar even voor zijn). Toen begon het gesnurk

eerst de een en dan de ander, ook Ilja zij lag heerlijk mee te snurken, al zegt ze dat ze niet goed heeft geslapen.

5 december:□□□□

Ilja: Sinterklaas vieren vandaag Nou nee deze keer slaan we over. Hopelijk hebben jullie wel een leuke dag gehad allemaal. Een beetje stijfjes strompelen we uit bed. Zo slapen met andere mensen op een kamer is geloof ik toch niet echt ons ding. Het hostel was wel erg schoon, de bedden waren voor het eerst lang genoeg voor Remco z'n enorme voeten en er waren grote kasten met sloten op de kamer. Alles wel perfect geregeld. Maar privacy is toch ook wel heel fijn en niet hoeven slapen in andermans zweetvoetenlucht en moeten wachten op de douche en WC. Tja..... Vandaag ziet het weer anders uit dan gisteren, lang leve Patagonie! Maar als echte die-hards willen we vandaag ook de 2e berg de Fritz Roy gaan bekijken. Dit is zo'n beetje de must voor elke bezoeker, dus ook voor ons. Met een uur of 5 slapen achter de kiezen trotseerden we de wind, die niet misselijk was. Remco: even over de wind, deze wind heb ik nog nooit meegemaakt. Zo hard en dan het zand er nog bij, zo werden wij langzaam gezandstraald, goed voor de lijn:P. Wij hebben met dansen altijd over de term, de man is de vlaggenmast en de dame de vlag. Ilja moest mij dus vast houden anders vloog ze de lucht in hihi. Ilja:De weg naar de Fritz Roy is zo'n 11 kilometer lang maar veel zwaarder dan die van gisteren. We moesten zeker ruim een uur naar boven wandelen. Kuiten, knieën en voeten protesteerden toch lichtelijk na die afstraffing van gisteren, maar we laten ons niet kisten. En zowaar na een kwartiertje was alles een beetje doorgesmeerd en ging het weer beter. Regelmatig kom je dezelfde mensen op je pad tegen, die mensen van gisteren, mensen uit het hostel, mensen uit Bariloche enz. Enz. Wel leuk hoor, heb je gelijk even een excuus om uit te rusten onderweg. Het wordt misschien een beetje saai voor jullie maar de uitzichten en landschappen zijn werkelijk fantastisch hier en de foto's geven onvoldoende weer wat we gezien hebben helaas! Na een uurtje of zo kwamen we in een klein bos, ineens zien we daar een grote specht met een rode kop zitten. Wij sluipen er naar toe, maar Woody is waarschijnlijk wel gewend aan mensen en gaat vrolijk door met tikken. Die vogels zijn eigenlijk best wel groot! Aangezien de rest van de dag gewandeld is wordt het verhaal een beetje saai en zal ik jullie de rest besparen. In ieder geval hebben we weer 6 en een half uur gelopen en hebben we de overbodige Argentijnse kilo's er inmiddels wel weer afgekregen. Ook vandaag wilden we niet gaan koken dus lekker uit eten. Bij een tentje genaamd como vaca streken we neer. Dit bleek een schot in de roos te zijn. Het zat al aardig vol om 8 uur en we hadden zo'n beetje de laatste tafel. Direct werden we aangesproken door een dame die ons blijkbaar onderweg had gezien vandaag. Nu heeft iedereen mutsen op, zonnebrillen op capuchons etc dus het zal wel..... wij herkenden haar niet in ieder geval. Maar een vrouw uit Nieuw-Zeeland waar wij gisteren uitgebreid mee hadden gesproken herkenden wij ook niet onderweg. Het eten en de sfeer waren verukkelijk, jammer dat de rekening uiteindelijk kwam. Deze bleek ook nog eens 50 pesos teveel te zijn, maar na herberekening ging het goed. Bij thuiskomst bleken we 2 nieuwe kamergenoten te hebben, een Chinese (die niets zei) en een Duitser. De gesprekken met onze andere Franse kamergenoten gingen wat stroef. Mijn Frans dateert ook weer van 15 jaar geleden en haar Engels idem dito. Maar.... je komt er altijd wel weer uit. Hopelijk wordt het een rustig nachtje.

6 December:

Remco: Nou de gesprekken s'nacht verliepen prima, we konden ons goed verstaanbaar maken, wel met gesnurk, hard ademen en af en toe een hijg of een brul. Zo waren onze nachtelijke gesprekken duidelijk en vast gezellig. Vandaag zouden we het rustiger aan doen, een wandeling naar de Condor en Alquilas. De Condor is genaamt naar de vogel die daar zijn nesten heeft, wij hebben deze niet gezien (gelukkig wel de vorige dag). Alquilas is een meer met het uitzicht op de Torre, besneeuwde bergen en het meer natuurlijk. In het meer drijven weer grote brokstukken die gebroken zijn van de dichtsbijzijnde Glacier aan de voet van de Torre. Na een 1 uur wandelen komen we aan bij de Condor en na een 1,5 uur wandelen arriveren wij het meer. Het was een frisse maar gezellige wandeling, onze grappen en gesprekken waren weer op hoog nivo. Volgens mij is nog niet vermeld dat de uitzichten hier uitzonderlijk mooi zijn..hihi. Zo, na 3 uurtjes wandelen waren we toe aan de lunch, iedere ochtend hebben wij ontbeten bij een bakkertje waar wij een stokbroodje halen. Het stokbrood dat we iedere dag meenemen was IK deze keer vergeten, niet om hem te bestellen maar om hem mee te nemen. Gelukkig was onze wandeling maar 3 uur en waren wij een kwartiertje van El Chalten vandaan, dus zijn we hem gewoon gaan halen. Bij de bakker wisten ze al precies dat Ik die domme Hollander was die de Panne (brood)was vergeten. Zo hebben wij ook al 3 dagen bij de buurt super Mortadella besteld, de man die hier werkt rekent iedere dag een andere prijs en moet ook iedere keer weer kijken naar de code die hij moet invoeren. Volgens mij werkt hij hier pas 30 jaar dus ja, weet hij veel. Ilja krijgt wel iedere keer de vraag of zij Spaanse is, nou dat zegt al genoeg hoe koekoek hij is...hihi. De dag verliep met een heerlijke siesta (hehe einelijk weer eens) een kopje koffie met een overheerlijke wafel bij de waffelerie. Dan weer lekker uit eten bij het zelfde restaurant als gister. De ober die hier werkt is echt een geweldige vent, als je hem ziet geef je hem geen stuiver, maar als je hem kent.....nou! Bij aankomst voor de 2e keer krijg je een hartelijke hand en Ilja een kus op haar wang. Echte vrienden (mannen) kussen elkaar ook, dus ik proberen, maar zijn baard prikte toch wel iets. Het eten was weer voortreffelijk en we vragen ons iedere keer weer af of wij het vlees in Nederland ook zo krijgen. We doen een poging als we terug zijn over 6 maanden. Al met al weer een heerlijke dag.

Ilja: wat Remco vergeet te vertellen is dat we die avond nieuwe slapies kregen. Hij mocht maar liefst slapen met 4 vrouwen. Nou dat vond ie wel wat geloof ik! Het was een drukte van jewelste bij de badkamer. Iedereen stond zich mooi te maken om te gaan slapen, zichzelf te bewonderen in de spiegel en het leek wel een kippenhok. Dames van kantoor van Beukering..... het was hier precies hetzelfde als bij jullie!!! Gelukkig voor mij was er ook nog een lange Duitser in de kamer zodat remco ook nog wat concurrentie had! hahaha. gelukkig hield het gekakel om een uur of 12 op zodat we weer een beetje konden gaan slapen.{jcomments on}